

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

Общинска Библиотека Турк

За единств. с.м. на 1) за единств.
мать 25 ст., за 2) за по
вече, до 10 п.м. на 2) за единств.
с.м. на 1) за единств.
мать 18 ст., и за по
вече, до 10 п.м. на 2) за единств.
мать 10 ст., за 2) за единств.
мать 4 ст., за 2) за единств.
характерист. т.м.м. за с.
д.м. на 1) за единств.

Единъ брой 12 стоикени

Днешните минути, които прѣживяватъ нашитѣ родни братя и сестри въ Македония сѣ минути на тежки изпитания. Кой би повѣрвалъ, че слѣдъ толкова тържествено прогласената конституция по всички части на турската империя ще настанатъ минути, като онии, които македонскитѣ българи прѣкарвахъ прѣди конституцията? Отначало там-кашното българско население, колкото и да се зарадва на извоюванитѣ свободи, се остана доста несимпатично настроено спрямо турския елементъ. Но турцитѣ, които слѣдъ 11 Юлий се показаха изкренени къмъ българитѣ, накараха послѣднитѣ да имъ се довѣрятъ напълно, вслѣдствие на което всички политически дѣйци, които съ оръжие се борѣха за свобода, доброволно сложиха оръжието и се заловиха съвмѣстно съ младотурцитѣ да дѣйствуватъ за затвърдяване на новото положение. Единодушието между младотурци и българи подѣйствува най-много за окончателното сломя-

ване на турската реакция. И днес вместо признателност, ний виждаме турците, тѣзи турци, които се борѣха за конституционно управление, да създаватъ реакционни закони, да прилагатъ най-жестоки мѣрки противъ българитѣ, за да убиятъ у тѣхъ духътъ и да направятъ отъ тѣхъ сжщитѣ безропотни раи, както е било прѣди години. Турската конституция днесъ не сжществува за българитѣ въ Македония; тамъ всѣки денъ се вършатъ всевъзможни золуми, които задаватъ ужасъ на населението. Оная свобода, на която до вчера се радваха македонскитѣ българи, днесъ е вече една химера. При тѣзи обстоятелства не е чудно да се почне ново политическо-революционно брожение въ Македония. Но прѣди да стане подобно нѣщо, нужно е прѣдварително да се разрѣши единъ въпросъ, а именно: какво да се направи за македонскитѣ българи за да имъ се подобри положението безъ жертви. Нашитѣ читатели добрѣ знаятъ, че по македонския въпросъ, — по всички неговни моменти, — ний винаги най-сполучливо сме прѣдричали неговитѣ фазиси на развитие. Увѣрени сме, че и тоя пътъ не ще сбъркаме, ако кажемъ, че недалечното бъдеще по тоя въпросъ е една нова тирания за българския елементъ. Ний сме увѣрени, че младотурцитѣ иматъ прѣдъ видъ една война съ насъ, която впрочемъ нѣма да се яви. За да се подготвятъ тѣ гледатъ по всѣчески начинъ да ни залѣгватъ, за да печелятъ врѣме. Това е една много плиткоумна политика, по колкото и не желателна, турцитѣ я слѣдватъ. Прѣди всичко тѣ ще умаломощатъ българския елементъ чрезъ най-жестоки бруталности, отъ друга страна ще гледатъ да населятъ Македония съ мохамедани, за да иматъ силно надмощие и когато се снабдятъ съ достатъчно боеви сръдства, ще прѣдизвикатъ войната чрезъ тиранизиране на българското население. Че така проектиратъ турцитѣ можемъ да се убѣдимъ и отъ обстоятелството, че тѣ винаги се плашатъ отъ въображаемо намѣрение отъ наша страна да увеличимъ царството съ прѣвзимането Македония и присъединяването и къмъ свободна България.

Турцитѣ могатъ да иматъ сума страхове отъ наши намѣрения и да се готвятъ за война, обаче това насъ не трѣбва ни най-налко да ни тревожи, защото ний не можемъ да допускате, че ще воюваме нѣкога съ Турция, или съ която и да била намъ съседна държава. Тоя въпросъ трѣбва да бѣде рѣшенъ за всѣкиго. Да не кажемъ голѣма дума, — но ний сме убѣдени, че война съ нашата държава никога не може да има, защото такива нѣща тукъ у насъ — центра на Балканитѣ — е еднакво гибелно за всѣка държава, която би взела участие въ воюването. Кое то трѣбва да ни безпокои то е, че ако ний продължаваме да пасуваме къмъ Турция по положението на македонскитѣ българи, ще станемъ причина щото много хорица да загинатъ невинно. Наистина, ний свободнитѣ българи, твърдѣ нѣма да си поплюваме, а безъ никакви церемонии, при единъ евентуаленъ случай, ще подадатъ братска ръка. Обаче което е най-належащо за сега да се направи, то е, Българското

правителство да побърза съ най-енергиченъ протестъ срѣщу официална Турция за нейнитѣ беззакония, които се извършватъ за смѣтка на българитѣ въ Македония. Прѣстѣпно е отъ страна на едно правителство да нехайствува въ подобни случаи. Ний тукъ жевѣемъ при една завидна свобода. Изъ нашитѣ градове, даже и села въ празнични дни, а въ по-голѣмитѣ градове и въ делнични, народа се весели; въ публичнитѣ мѣста, денемъ подъ сѣнкитѣ, а нощемъ при ясната свѣтлина на електричеството се разлива бирата до прѣсицане, а тамъ въ оная робска страна, която се нарича Македония, наши еднородци ежечасно сж изложени на куршумитѣ и итаганитѣ отъ вѣковния тиранинъ. Ний не разбираме що за политика е това да не иска едно правителство да се застъпи за една частъ отъ своя народъ, който прѣкарва робски животъ. Не само, че правителството не прѣдприема никакви постѣпки въ туй отношение, но даже косвенно подпомага Турция, като прѣслѣдва и интерприва македонскитѣ революционери. Българското правителство, виѣсто да иде въ услуга на Турция, трѣбва най-енергично да се застъпи за нещаснитѣ тия хора, ако то има претенции, че стои на власт по силата на народната воля, която въ никой случай не може да бѣде противъ една кауза защита на една частъ отъ българския народъ. Ако правителството продължава да бездѣйствува въ това отношение, ний не се съмнѣваме, че народното вълнение ще се усили и единъ денъ ще се разригъ невѣроятни размѣри. Българ. народъ е търпѣливъ, но търпѣнието мине ли границата, иди го възпирай тогава. Ще дойде денъ когато териториалнитѣ граници не ще могатъ да бѣдѣтъ опазени отъ никаква войска и всичка българска младежъ, даже изъ редовитѣ на войската, както долни чиновци, така и офицери, — ще се озове въ македонскитѣ гори и полета. Тогава ще бѣде кжсно да се взиматъ каквито и да било мѣрки противъ разпаленитѣ духове. Ето защо въ интереса на самитѣ насъ, свободнитѣ българи, трѣбва още сега да се даде на Турция да разбере, че не ще остане безотговорна за своитѣ безчинства, вършени отъ нея надъ нашитѣ братя.

По циментовата фабрика.

Документи и доводи, че концесията за циментови издѣлия принанадлежи на Първата Варненска Фабрика А. Василевъ и С-не.

Това е една обемиста брошура по спора, кому принадлежи концесията за циментови издѣлия.

Работата стои така:

Георги Матѣевъ, Георги Милковъ, Илия Христовъ и Василъ Христовъ, всички отъ Варна, образували дружество за фабрикуване циментови издѣлия, като марсилски керемиди, тухли, водопроводни трѣби, плочи и пр., като съставили договоръ помежду си. Съгласно договора, съдружението възлага на Г. Матѣевъ да ходатайствува отъ свое име, но за смѣтка на цялото съдружие, прѣдъ надлежното министерство за добиване концесия за казаната фабрикация въ варненския окръгъ. Буквално въ сжщия смисълъ Г. Матѣевъ дава на другаритѣ си по съдру-

жие декларация сжщеврѣменно и съ задължение да прѣхвърли безвъзмездно тази концесия върху съдружението. Въ декларацията на Г. Матѣевъ стоятъ тѣзи два пасажа:

а) „Задължавамъ се безвъзмездно да прѣхвърля тази концесия на името на съдружението, което се конституира съ особенъ договоръ за казаната цѣлъ“.

б) „Въ случай, че използвамъ тази концесия безъ горѣказанитѣ си съдружници за своя полза, самъ или съ други нови лица, задължавамъ се да заплащамъ едно обезщетение отъ 10,000 (десетъ хиляди) л. на горѣказанитѣ си съдружници“.

Слѣдъ това Г. Матѣевъ успѣва да добие концесията и съдружението пристѣпва къмъ работа. Построява се здание за фабрика и когато дохожда редъ да се доставятъ машини, оказва се, че капитала на съдружението недостига за посрѣщането на тая нужда. Тукъ съдружението се обръща до Г. Матѣевъ съ покана да намѣри пари (отъ брошурата не се види на какво се основава поканата до Матѣева), но понеже послѣдния не намѣрилъ, останалитѣ съдружници счели за нужно да го извадятъ отъ съдружението, а послѣдното да продължава индустрията подъ сжщата фирма — Командитно дружество за циментови издѣлия въ Варна. Това рѣшение на съдружението било съобщено Матѣеву устно, но за формалностъ, му е съобщено по слѣ писменно. Въ писменното съобщение е казано: „Тѣй като Вие излизате отъ днесъ отъ съдружението и не остава помежду ни никакво земање-даване, нито имате нѣкакви претенции по концесията (това писмо е основано на усната спогодба между Матѣевъ и съдружението), то Ви заявяваме, че въ смисълъ на възнаграждение, ще ви дадемъ въ края на годината, при, сключване годишната равностѣтка, хиляда лв.“

За окончателно завършване формалноститѣ по изваждане Матѣева отъ съдружението послѣдния отговаря:

„До Командитното дружество за циментови издѣлия — тукъ. Господа, въ отговоръ на писмото ви отъ днесъ и съгласно протокола ни № 5 отъ днесъ заявявамъ, че излизамъ отъ Д-вото и че нѣмамъ никакво земање-даване и нито ще искамъ съ васъ по отношение на фабриката, която остава вие да продължавате. Получаване отъ васъ обратно единствения вносъ въ това Д-во отъ 250 л., заедно съ едно корито и двѣ вѣхти преси (калѣпи) за малки и голѣми плочи. Съ това се считамъ напълно удовлетворенъ и се отказвамъ отъ всѣкакви претенции върху прѣдприятнието. — гр. Варна, 21 мартъ 1909 година. Г. Матѣевъ“.

До тукъ работата въ споразумението между двѣтѣ страни при новия моментъ на съдружението — излизането на Матѣева отъ него — отива по най-благоприятенъ образъ. Обаче слѣдъ това работата взима обратна посока. Въсползуванъ отъ обстоятелството, че концесията е дадена лично на негово име, Матѣевъ излиза съ претенции на самостоятеленъ концесионеръ на казаната индустрия и почва да строи фабрика. Тукъ иде началото на спора — кому принадлежи концесията, лично Матѣеву или на съдружението. Забравихме да кажемъ, че слѣдъ излизането на Матѣева отъ съдру-

жението, послѣдното продава всички си активъ и пасивъ на г-нъ Александъръ Василевъ, въ Варна, и послѣдния образува заедно съ сжщитѣ членове на бившето командитно дружество нова фирма подъ наименование: „Първа Варненска фабрика за циментови издѣлия Ал. Василевъ и С-не“.

Колкото и да е несъвмѣстима тая постѣпка на Г. Матѣева съ писменното му съобщение до съдружението за излизането му отъ послѣдното, обаче въ брошурата ние виждаме една писменна консултация отъ софийскитѣ адвокати: Александъръ Люцкановъ, Д-ръ Хр. Мутафовъ и Асѣнъ Цанковъ, въ полза на Г. Матѣевъ. Това е една великолѣпна софистика, която би възбудила завистъта на дрѣвнитѣ мѣдречи софисти. „Когато Г. Матѣевъ, — се казва въ консултацията, — договарялъ съ държавата, той не е обявявалъ, че дѣйствува въ качеството си на нѣкакъвъ пълномощникъ на дружеството (к. н.), а, напротивъ, е дѣйствувалъ лично отъ свое име. Въ такъвъ случай, даже и ако между Г. Матѣевъ и дружеството би имало нѣкакъвъ договоръ за пълномощие, сключената сдѣлка по отношение на държавата задължава и ползува само Г. Матѣева лично“. Чудесна логика!

Въ отговоръ на консултацията, съдружението съ писмо до м-вото на търговията и земледѣлието казва: „Ако си крие нѣкой качеството на пълномощникъ, той би извършилъ злоупотреба на доверие, незаконна и прѣстѣпна сдѣлка, а отъ плодотъ на прѣстѣпления и незаконни сдѣлки никой не може да се обогатѣе“ (к. н.). Намъ се струва, че и дружеството тукъ изпада въ една не особено значителна за случая грѣшка. Отъ хода на обстоятелствата отъ първоначалния моментъ на образуване съдружението до излизането на Матѣева отъ него, се види много ясно, че Г. Матѣевъ е дѣйствувалъ добросовѣстно, но слѣдъ явяването му съ претенции, несъвмѣстими съ начина по излизането му отъ съдружението, дава да се прѣдполага, че той отпослѣ е дѣйствувалъ по поощрение. Поскоро може да се допусне, че Матѣевъ като е искалъ концесията на свое име, никакъ не е мислилъ, че той я добива лично за себе си, понеже много добрѣ знае за договора и декларацията му, която е далъ на съдружението. Да се допусне, че Матѣевъ умишлено е прѣдизвикалъ другаритѣ си да го извадятъ отъ съдружението, е твърдѣ прѣсилено. Но което е осждително въ случай отъ страна на Г. Матѣевъ, то е, че той не само нѣма доблестъта да признае по какви съображения е искалъ на свое име концесията, но бърза още да използва двусмислието на своята постѣпка.

ОТЗИВИ

Около градския хотелъ. Двѣ години прѣговори. Какъ се бабуватъ общинскитѣ работи.

Договора по проектирания хетелъ въ по-голѣмата си частъ е вече прѣкаранъ прѣзъ общинския съвѣтъ. Всичко е почти одобрено, оставатъ

само двѣ точки, които сж спорни и съ които общинския съвѣтъ навѣрно още дълго врѣме ще се занимава. Попече прѣз тази извънредна сесия тѣзи точки не сж могли да получатъ удобрѣнието на съвѣта, разрѣшението имъ остава за януарската сесия на общинския съвѣтъ. По такъвъ начинъ ще се притурнатъ още нѣколко седмици къмъ онази серия отъ мѣсеци и години, които общината напразно е изгубила за разрѣшението на този въпросъ. Чудно и прѣчудно става на човѣка когато си помисли съ каква изумителна мудностъ вървятъ общинските работи. Цѣли двѣ години вече какъ се протака този хотелски въпросъ, цѣли двѣ години какъ обществото въ Варна се забавлява съ всевъзможни слухове за реализирането на този величественъ проектъ. Прѣз туй врѣме България може да обяви своята независимостъ, да ликвидира грамадни смѣтки съ Турция, да ликвидира въпроса за източните жѣлѣзници, да приключи голѣмо число въпроси, всѣки единъ съ сто пѣти по-голѣмо значение отъ колкото онова на нашия хотелъ, а нашия общински съвѣтъ не може прѣз туй врѣме поне да приключи разискванията си. Тежко и горко на този градъ ако съ такава бързина се уреждатъ градските интереси, тежко му казваме, защото само лихвитѣ, които плащаме прѣз тия така напразно изгубени двѣ години струватъ колко една четвъртъ отъ стойността на този проектиранъ хотелъ. Чудни сж нашитѣ общински съвѣтници. Въ всѣко засѣдание идатъ съ нови мнѣния, а въ много засѣдания идатъ безъ никакви мнѣния, безъ всѣкаква подготовеностъ по сложенитѣ на дневенъ редъ въпроси. Затова когато се разприказватъ — приказките имъ не се свършватъ и по цѣли засѣдания губятъ си врѣмето за да добиентъ нѣкакво освѣтление по въпроса, а като нѣма да го добиентъ и слѣдъ това, хайде, по предложение на нѣкого да се назначила комисия, която да изучи въпроси и да го докладва отново. Комисията или нѣма да бѣде свикана, или ако се свика половината ѝ членове, нѣма да се яватъ. Еди кой си ималъ дѣло въ сѣда, другия нѣмало да дойде, но съгласенъ билъ на онова, което се рѣши отъ другитѣ и т. н. Ето проче защо въпроса съ хотела се разтака цѣли двѣ години, прѣз което врѣме се разкарватъ и разтакатъ отъ капия на капия двама прѣдставители на синдика Байпертъ. Нека се съгласимъ, че такава бабешко отнасяне къмъ важнитѣ общин. работи не съществува дори и въ Турция. Не настояваме ний, че трѣба да се продадатъ за нищо и нѣкакво градските интереси. Ала нима за да бждатъ тѣ запазени, не-прѣменно е нужно изгубването на 10—11 мѣсеци, на 1—2 години? Нима нашитѣ общински управници не могатъ изработи и гласува единъ договоръ ако не се изгуби една година? Ни по-вече, ни по-малко — това е прѣстѣпно отнасяне къмъ градските интереси. Модернизиранието на нашия градъ е наложено; отъ обстоятелството, че той е главния лѣтенъ курортъ на България. А въздигането на проектирания величественъ хотелъ ще бѣде грамадна стѣпка напредъ. Ний знаемъ

подробно условията за концесията, знаемъ и договора и имайки прѣдвидъ всичките примущества които тѣ съдържатъ за запазване общин. интереси, можемъ само да се очудваме, че общинския съвѣтъ се още колебае въ приемането на договора. Навѣрно нашитѣ общинари искатъ щото всичките блага и добрини да бждатъ за общината, а синдика Байпертъ само да вложи 3-4,000,000 лв. за чернитѣ имъ очи на нашитѣ общинари.

Дневни новини

Честитяваме на читателитѣ си свѣтлитѣ Коледни празници и имъ пожелаваме весело отпразнуване.

Отъ новата година нашия вѣстникъ стѣпва вече въ своята шестгодишнина. Сега когато вече се прощаваме съ изминатитѣ наши петъ години, прѣз който ний съ всички усилия, при едни твърди трудни обстоятелства можахме да понасяме всичките морални и материални тяжести — сега казваме, когато отново се радваме, че сполучливо понесохме журналистическия си дългъ и прѣз 1909 год. — бързаеме да изкажемъ нашитѣ искрени благодарности на ония наши читатели, които съ своето внимание къмъ насъ подпомагаха съществуването на вѣстника прѣз цѣлитѣ тия петъ години. Не сме жалили ни трудъ, ни врѣме, за да задоволяваме читателитѣ си съ най-отбранъ материалъ и съ най-безпристрастенъ обзоръ въ третиранитѣ отъ насъ въпроси.

Ний ще се стремимъ да бждемъ и за напредъ така полѣзни за обществото, както до сега, като мислимъ, че и то ще даде своята подкрѣпка, каквато заслужаваме.

Още единъжъ благодаримъ на читателитѣ си.

Театръ „Сълза и смѣхъ.“ На 22 того пристигналата въ града ни труппа „Частенъ Народенъ Театръ“ подъ режисьорството на артиста г. Бъчваровъ даде въ салона „Прошекъ“ пиесата „Блашшетъ“, комедия въ 3 дѣйствия отъ Брио. Прѣдставлението бѣ посѣтено добръ; Отлично бѣ играта на артиститѣ, особено онай на Бъчварова въ ролята на кръчмарина Русе. Частния Народенъ Театръ прави впечатление съ своитѣ актьорски сили и изглежда, че сж положени всички усилия за задоволяването театралнитѣ нужди на България. Задоволството, че се създава още една солидна театрална труппа у насъ трѣба да бѣде голѣмо и желали бихме труппата да гостува по-дълго врѣме въ града ни.

25 годишнината отъ основаване на лѣкарското дружество въ гр. Варна. На 17 Декемврий т. год. сж се навършили 25 години отъ основаването на най-старото и първо лѣкарско дружество въ България — Варненското. По този случай дружеството е отпразнувало този денъ скромно и безъ много шумъ. Въ 10 часътъ пр. обѣдъ е била отслужена панахида въ параклиса на мариинската държавна болница за починалитѣ дружествени членове, а вечерта лѣкаритѣ се събрали на другарска вечеря въ локала „Сплендитъ баръ“, въвъ сладкарницата на Маринова. Взето било рѣшение да се напечата, въ отдѣлна брошура, историята на

Черковнено Селско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 1658

с. Черковна, 17 Декемврий 1909 год.

Общинското управление обявява, че отдава по доброволно съгласие направата на едно основно училище съ 2 класни стаи въ с. Равна за 16900 лв.

Желающитѣ да направятъ въпросното училище могатъ всѣки присѣственъ денъ да прѣглеждатъ поемнитѣ условия и да си даватъ прѣдложенията, като се съобразяватъ съ чл. 11—14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия и внесътъ депозитъ 5% отъ първата цѣна.

Прѣдложения ще се приематъ до 20-й Януарий 1910 година.

Кметъ: Тодоровъ
Секр.-Бирникъ: М. Ивановъ.

Кредитно Акционерно Д-во „Довѣрие“ — с. Русларъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Кредитното Акц. Д-во „Довѣрие“ въ Русларъ обявява на г-да акционеритѣ, че подписката за продаване на новитѣ 200 акции по 100 лева зл. едната, ще се открие въ кантората на Д-вото на 3-й Януарий 1910 год. въ 9 часа прѣди обѣдъ и ще трае до 4 часа слѣдъ обѣдъ.

с. Русларъ, 21 Декемврий 1909 год.

Отъ Дружеството.

Варненска Окрѣжна Постоянна Комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6833

гр. Варна, 16 декемврий 1909 год.

На 12 февруари 1910 год. въ канцеларията на Варненската Окрѣж. Постоянна Комисия въ 4 слѣдъ обѣдъ ще се произведе втори търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ направата на едно общинско доходно здание въ с. Козлуджа, Варненска околия, за смѣтка на сжщата община.

Приблизителната стойностъ на прѣдприятието е 24345.41 лв.

Офертитѣ ще се приематъ до 4 часа слѣдъ пладнѣ сжщия денъ.

Слѣдъ откриването на търга не се приематъ никакви заявления. Искания залогъ е 5% въ удостоверение отъ Българската Народна Банка или Земледѣл. Банкови Агентури въ окрѣга и документи, съгласно чл. 11 отъ закона за обществ. прѣдприятия.

Поемнитѣ условия, смѣтката, вѣдомостта за цѣнитѣ и плана могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на комисията.

Всички разноси за публикации и др. сж за смѣтка на прѣдприемача.

Прѣдседателъ: Д. Шиковъ
Секр.-бирникъ: Г. Лоловъ.

ВЪ КОЛОНИАЛНИЯ И КРЖЧМАРСКИ МАГАЗИНЪ

на

Стойчо Г. Муховски

находящъ се въ IV уч. ул. „Владиславъ“ (Ташъ-Йолу),

пристигнаха за празниците копривщенски локанки, балкански кашкавалъ, чисто кравешко масло и натурални бѣли и черни вина, сжщо и въ бутилки стари три годишни.

КУПУВАМЪ АКЦИИ

отъ разни дружества и банки съ много изпосни цѣни. Справка въ редакцията на в. „Своб. Гласъ“

дружеството, отъ основаването му до сега.

Горното, като хроникараме съдържанието, и се радваме на нашите лъчари за добрата им идея, пожелаваме напредък на дружеството им, за пръсване на санитарното дѣло и въ полза на народното здраве.

Постройката на халитѣ въ V участъкъ, както изглежда, скоро ще се започне. Прѣдприема г. Ив. Поповъ вече е започнал да стоварва строителния материал на мѣстопостроенето. Халитѣ ще бждатъ построени на същото мѣсто, което общински съвѣтъ е опрѣдѣлил още сврѣме, а не както искаше съвѣтника г. Р. Георгиевъ.

Дано общината поскоро разрѣши въпроса и за построяване топла бани въ сѣния участъкъ, което пѣщо е отъ грамадна нужда за населението отъ тоя участъкъ. Известно е, че топлитѣ бани се намиратъ твърде далечъ отъ новата частъ на града, която е по-голяма отъ старата и всички хора сж принудени да идатъ отъ далечно разстояние на баня, което разстояние е близо 1 1/2 километра.

Нужда отъ черковни огради. Пдвѣтъ нови черкви: „Успѣние Прѣсвѣта Богородица“ и „Св. Петка“ още стоятъ безъ огради. Твърде неприятно чувство обзема човѣка, като гледа какъ черковнитѣ дворове, като запустели чифлици, сж изложени на газене отъ добитѣка и тукъ-тамъ се забѣлѣзватъ нечистотии. Ако немогатъ да се построятъ напълно съотвѣтни на храмоветѣ огради, то поне врѣмenni такива не могатъ ли да се направятъ отъ пармакѣжи? Вънъ отъ туй трѣбва да се прѣмахне излишния каменъ материалъ отъ двора на ц. „Св. Петка“, за да не грози, и ако нѣма какъ да се постави, то поне да се нареди на опрѣдѣлено мѣсто. Тогава домакинската нехайностъ е обеснила въ селата, защото селенитѣ сж чужди на вкусъ и редъ, но въ единъ градъ, особено като Варна, подобно нѣщо е осждително.

Видински скандалъ. Много стълпични вѣстници осждиха видинския протестански проповѣдникъ гдѣто казалъ, че ако би слѣзалъ Христосъ и видѣлъ какво се върши отъ неговитѣ замѣстници, той би постѣпилъ съ тѣхъ така, както постѣпни едно врѣме съ търговцитѣ въ Ерусалимския храмъ, които съ камшикъ изгони. Ний се чудимъ и никакъ не можемъ да си обяснимъ възмущението на видинскитѣ граждани, православни християни, освенъ съ религиозенъ шовинизъмъ. Нима не е вѣрно, че Христовата религия е окончателно погасена днесъ и потѣпана въ формализмъ. Христосъ учеше да обичаме Бога и ближнитѣ си, — това сж дѣлтѣ главни Божи заповѣди. Но колцина днесъ съблюдаютъ тѣзи заповѣди. Кой би ималъ смѣлостта да твърди, че тѣзи заповѣди не сж погасени отдавна отъ всѣки човѣкъ?

Отвратително нѣщо е фанатизма. Ний не сме протестанти и, да си изповѣдаме чистосърдечно не чувствуваме никаква необходимостъ да напускаме религията, въ която ни сж възпитали родители и учители, но ний похваляваме протестанския проповѣдникъ въ Видинъ за неговото смѣло слово. Той е възстаналъ противъ едно зло, за да защити една

правда, по фанатизираната тѣла вика противъ него, както едно врѣме нудентѣ викаха противъ Христа на Пилата: „разни го, разни го!“

Иди слѣдъ туй да се вдѣхновявашъ въ борбата за правда.

Разцѣпление на земеделскитѣ кооперации. Слѣдъ редъ интриги, кавги и произволи отъ страна на стария управителенъ съвѣтъ на земеделскитѣ кооперации най-сетнѣ като логически резултатъ се яви разцѣплението.

Болшинството отъ кооперациитѣ се присъединява къмъ новия управителенъ съвѣтъ, въ който влизатъ видни граждани, внушающи довѣрие и почитъ, като професоритѣ г. г. С. Кировъ, Моловъ и др.

Митинги за Македония. Както въ столицата, така и по други градове вече станаха митинги, на които е разгледано положението на българското население въ Македония и е разкритикувана политиката на турското правителство и поведението на младотурската партия къмъ българския елементъ.

На 20 того въ София се състоялъ импозантенъ митингъ, на който оратори сж биле нѣкои отъ виднитѣ столични политически мъже на чело съ професора г. Д-ръ Л. Милетичъ, рѣчта на когото подѣйствувала твърдѣ насърдително. Днесъ цѣлата македонска емиграция е силно обхваната отъ идеята за взимане най-рѣшителни мѣрки на протестъ срѣщу золумитѣ на турската властъ, която въ настоящия моментъ изнепада всички съ потъпикване конституционнитѣ права по отношение на българитѣ.

Като се има прѣдъ видъ, че Турция по единъ сериозенъ и систематиченъ начинъ е почнала явно да тероризира българския елементъ въ Македония, ще бжде крайно осждително ако ние, живущи въ свободна България българи, останемъ хладнокрѣпни къмъ участъта на своитѣ родни брати. Свещенъ дългъ се налага и на всички варненски граждани, особено македонцитѣ, и тѣ да свикатъ частъ по-скоро митингъ, на който, като порицаятъ политиката на Турция, да помолитъ нашето правителство да напусне туй осждително насунане прѣдъ явната опасностъ, която ни прѣдстои, а така сжщо и всички граждани да взематъ присърце идеята за борба съ турскитѣ безакония.

Прочее, всѣко търпение повече е — прѣстъпление.

Утро. На 20 того въ зала „Протекъ“ класнитѣ учители дадоха утро въ честъ на Гладстона. Прѣдседателя на учителския сюзъ г. Венковъ говори върху политическата дѣтелностъ на Гладстона и неговото значенне за нашето освобождение.

Оплакване. Г-нъ Тодоровъ (бѣшъ чиновникъ при тукашната земеделска банка) ни се оплаква отъ нѣкои лица, че нему приписвали статитѣ и антрефелетата противъ земл. банка.

Дължимъ да отхвърлимъ най-энергично подобни подозрѣния, понеже г. Тодоровъ е абсолютно непричастенъ въ писаното противъ нѣкои личности въ Банката.

Звѣзда. Нашитѣ читатели помнятъ, че прѣди нѣколко врѣме се появила надъ града ни една свѣтлива звѣзда. На Мусалата се събралъ много народъ, който различно тълкували появянето на звѣз-

дата. Нѣкой даже увѣрявали че това билъ аеропланъ (съ електрическо освѣтление), въ който съ далекогледъ се виждали шестъ пѣтници.

Сѣция денъ звѣздата се видѣла въ гр. Римъ и то на пладнѣ, а не на вечеръ както въ Варна. Изъ улицитѣ на Римъ се събрали много народъ да я гледа; мнозина се покачили на покриви. Прѣдполагало се, че звѣздата, която се гледала на небето чакъ до вечера, е комета. По астрономическата обсерватория въ Римъ намѣрила, че звѣздата е планета Венера (Вечерница, зорница), която е най-свѣтливата отъ осѣмъ-тѣхъ планети, които се въртятъ около слънцето. Прѣдполаганото свѣтене на Венера — срѣдъ бѣлъ денъ — е било забѣлѣзано на 2-ий октомврий 1870 г. въ Римъ, тѣмко тогава, когато италианската войска е навлижала въ папския градъ. Отъ тогава планетата наричатъ въ Римъ „звѣздата на Италия“.

Варненски куриозитетъ. Нашия градъ може да се похвали съ единъ свѣтовенъ куриозитетъ а именно съ своитѣ „водометачи“. Въ улица Мария Луиза, както и въ други нѣкои улици (Пиротска и др.) застоява се дъждовната вода, защото тѣзи улици нѣматъ наклонъ, благодарение на нашитѣ инженери (Герровъ) и за да се прѣмахне застоялата вода, трѣбва да дойдатъ водометачитѣ. Ето ви единъ куриозитетъ съ който неможе да се похвали нито единъ градъ на цѣлото земно кълбо!

Почетенъ подарѣкъ. Прѣдседателя на арх. дружество г. Шкорпилъ билъ удостоенъ съ особена почитъ за сказката му, която той е държалъ прѣдъ офицерското събрание: за римскитѣ и старобългарски военни паметници въ крайбрежната страна на нашия окръгъ. Домакинитѣ на събранието: Лейтенантъ Абаджиевъ, поднесе на прѣдседателя единъ скъпъ цѣненъ подарѣкъ, а именно изящно изработена масилица отъ сребро (съ гравирани съотвѣстни надписи).

Министерството на Финанситѣ. Намирайки, че упражнявания отъ него контролъ за дѣйността на българското параходно д-во, колкото и да е ефикасенъ, се неможе да засѣгне всестранната дѣйностъ на д-вото, особено оная до специалнитѣ му задължения, а именно — до колко способствува за развитието на износната ни търговия. Натова варненската търговска-индустриална камара, като най-компетентно учреждение въ случай, да слѣди за функциитѣ на д-вото по услужването на износната ни търговия отъ послѣдното и за всички рекламации отъ страна на търговцитѣ въ района и да донася своеврѣменно въ министерството.

Пожаръ въ гр. Провадия. Отъ гр. Провадия получихме дописка, съ която се съобщава за избухналия въ бившата болница пожаръ. По нѣмане мѣсто прѣдаваме вкратцѣ съобщеното мѣсто. На 20 того по полунощъ се запалила къщата на Риза бей. Огъня билъ потушенъ, обаче по 6 часа сутринта на 21 того, къщата отведнажъ пламнала. Види се, огъня не билъ отначало съвсѣмъ огасенъ. По причина, че въ Провадия липсва уредена пожарна служба, къщата е изгорѣла цѣла. Дописника силно осжда немарливостта на

Провад. общински съвѣтници и разнитѣ партизанствующи богаташи, които никога не сж се загрижвали за общественитѣ работи, а изключително се грижели само за повече лични обогатявания.

Срамота е за гр. Провадия да пѣма достатъчно тулумби, въобще което съставлява една първа необходимостъ за единъ градъ.

Г. Вар. Дър. Бир. по Хаз. Изпѣл. Дѣла

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 749

Въ допълнение обявлението ми подъ № 725, публикувано въ „Д. Вѣстникъ“ брой № 273 отъ 12 декемврий 1909 г. извѣствамъ на интересующитѣ се, че продажбата на 1/4 частъ отъ една цѣла къща въ I уч. на гр. Варна, ул. „Св. Атанасъ“ № 328, при съсѣди: Н-тѣ на Велизаръ Н. Велизаровъ, Г. Залжмоолу и улица.

Цѣлата постройка е съзидадена отъ старъ дървенъ материалъ и покрита съ мѣстни кирамиди, двуетажна: на горния етажъ 5 стаи и голѣмъ салонъ, на долния, двѣ стаи и малѣкъ салонъ, съ дворно мѣсто около 120 кв. м. Цѣлата постройка е оцѣнена за 2600 лева.

Изпѣл. д. № 108 1908 година е почната на 14 дек. 1909 г. и ще продължава до 19 януарий 1910 г. 5 часа вечерта и съ правонадаване 5% въ 24 часа.

Горния имотъ е собственъ на Зоя х. Лиева и Вангелъ А. Ангеловъ продава се за дълга му къмъ хазната. Първа цѣна 1/4 520 лева.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми при Варнен. Окр. Финан. Управление. 1—1

гр. Варна 21 Дек. 1909 г.
Вар. Дър. Бирникъ: Хр. Недевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 750

Въ допълнение обявлението ми подъ № 724 публикувана въ „Дър. Вѣстникъ“ брой № 273 отъ 12 дек. 1909 г. извѣствамъ на интересующитѣ се, че продажбата на: Една къща въ II уч. на гр. Варна, ул. „Св. Никола“ № 729, съ дворно мѣсто, заедно съ постройката около 150 кв. м. постройката е стара двуетажна, покрита съ мѣстни керемиди. На горния етажъ двѣ стаи, на долния катой; до нея има отдѣлна кухня съ една стая. Имота граничи съ: Мария Парушева, Десница Лиева, Такоръ Сааровъ и улица, оцѣнена за 1200 лева.

Изпѣл. дѣло № 228 1909 г. е почната на 14 Декемрий 1909 г. и ще продължава до 19 Януарий 1910 год. 5 часа вечерта и съ правонадаване 5% въ 24 часа.

Горния имотъ е собственъ на Андрей Ф. Сарайдаровъ (п-ци) продава се за дълга му къмъ хазната. Първа цѣна 960 лева.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми при Варнен. Окр. Финан. Управление. 1—1

гр. Варна 21 декемврий 1909 г.
Вар. Дър. Бирникъ: Хр. Недевъ.